

Kes, Kes

Helena Vondráčková

Malá poštoľka mávla křídlem,
smích vzduchem se třás.
Kluk přiložil k ústem dlaň
a volal: Hej, přelet' hráz,
přelet' stáj,
i dvůr i lán a vlaj,
leť dál
až k mléčné dráze v dáli.

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Jen tak jako by draka pouštěl,
kluk v nebi se zhlíd.
Svou čepicí máchnul pak
a volal: Máš lovcem být,
zatnout spár
a rvát a žít let pár,
leť výš
a dál než já kdy můžu.

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Bod se na nebi málem ztrácel.
kluk zůstal tu sám.
Stín prázdnoty svíral v pěst
a volal: Hej, kde tě mám,
sestro má,
co stáj, co dvůr, co já?
Jsem sám,
ty v mléčné dráze v dáli.

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kéž by tě vítr nes
přes hory tůň i jez
k domovu zpátky nes,
máš tu svou stáj i les.
Kes!

Malá poštoľka mávla křídlem,
kluk začal smát.
Bos běžel jí náspem vstříc
a volal: Dík tisíckrát,
přilétáš
a svět je čí? Je náš!
Leť blíž,
ať smím tvá křídla bránit.

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes

Kes Kes
Kes Kes křídly mávni
Kes Kes ...